

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1974-1975

11 JUNI 1975

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de wet van 24 april 1958 tot het instellen, inzonderheid, van een strijdersrente en een gevangenschapsrente ten voordele van de strijders, de politieke gevangenen en de krijgsgevangenen van 1940-1945, zoals deze werd gewijzigd bij de wetten van 7 juli 1964, 29 maart 1967, 8 juli 1970, 12 april 1973 en 11 juli 1973.

(Ingediend door de heer Parisis.)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De oorlogsrente wordt bij de wet van 8 juli 1970 verleend aan de weduwen wier echtgenoot een periode van dienst telde die in aanmerking kon komen voor het verlenen van een op grond van vier of van twee semesters berekende strijders- of gevangenschapsrente.

Wij vragen dat deze duur van de diensten wordt afgeschaft, zoals wij het voor de toekenning van het oorlogsweduwenpensioen eisen; wij wensen dat de uiterste datum van het huwelijk, die thans op 1 januari 1956 is vastgesteld, op 1 januari 1961 wordt gebracht en dat de voorwaarde van één jaar huwelijk wordt opgeheven.

Voorts moet de leeftijd voor het toekennen van de strijders- en gevangenschapsrente tot 50 jaar worden verlaagd.

De oorlog van 1940-1945 is in zulkdanige omstandigheden verlopen dat er heel wat aparte situaties zijn ontstaan; dit is met name het geval voor sommige strijders die gedurende de campagne van 1940 deel uitmaakten van eenheden van de geallieerde strijdkrachten en die in Italië, Marokko of Tunesië, of bij hun terugkeer in België uit een van die landen werden gevangengenomen.

Hun effectieve dienst als strijder valt bijgevolg na 28 mei 1940.

Voor hen vragen wij de toekenning van de strijdersrente die berekend wordt van 10 mei 1940 af tot op de datum waarop hun militaire dienst een einde nam of waarop zij door de vijand werden gevangengenomen, aangezien zij zich

Chambre des Représentants

SESSION 1974-1975

11 JUIN 1975

PROPOSITION DE LOI

modifiant la loi du 24 avril 1958, créant notamment une rente de combattant et de captivité en faveur des combattants, des prisonniers politiques et des prisonniers de guerre de 1940-1945, telle qu'elle a été modifiée par les lois du 7 juillet 1964, du 29 mars 1967, du 8 juillet 1970, du 12 avril 1973 et du 11 juillet 1973.

(Déposée par M. Parisis.)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La loi du 8 juillet 1970 accorde la rente de guerre aux veuves dont le mari comptait une période de services pouvant donner lieu à l'attribution d'une rente de combattant ou de captivité calculée sur la base de quatre ou de deux semestres.

Nous demandons la suppression de cette durée de services : ainsi que nous le postulons pour l'octroi de la pension de veuve de guerre, nous souhaitons que la date limite du mariage, fixée actuellement au 1er janvier 1956, soit reportée au 1er janvier 1961 et que la condition d'un an de mariage soit supprimée.

Par ailleurs, l'âge d'octroi des rentes de combattant et de captivité, doit être abaissé à 50 ans.

La guerre de 1940-1945 s'est déroulée dans des conditions telles que des situations particulières ont été créées; c'est le cas notamment pour certains combattants ayant appartenu, durant la campagne de 1940, à des unités ayant servi dans les forces alliées et qui furent capturés en Italie, au Maroc ou en Tunisie, ou à leur retour en Belgique d'un de ces pays.

Leurs services effectifs en tant que combattants se situent donc après le 28 mai 1940.

Nous demandons, en leur faveur, l'octroi de la rente de combattant calculée du 10 mai 1940 à la date à laquelle leurs services militaires ont pris fin ou à celle de leur capture par l'ennemi, étant donné que, durant cette période,

gedurende die periode onder de wapens bevonden en hun gevangenneming, voor hen die de gevangenschap hebben gekend, eervol was.

De in aanmerking komende periode van ziekenhuisverpleging gaat voor de politieke gevangenen tot 28 februari 1946, terwijl zij beperkt is tot 8 mei 1945 voor de gewezen krijgsgevangenen. Deze discriminatie lijkt niet gerechtvaardigd. Indien de zieke krijgsgevangenen met de ziekenrein werden gerepatriëerd — dit gebeurde voor het laatst in april 1944 —, zijn er immers anderen die tussen deze datum en de bevrijding van hun kamp (april of mei 1945) verwondingen of ziekten opliepen, zodat zij bij de bevrijding in veldhospitalen moesten worden opgenomen en, na 8 mei 1945, wegens hun slechte gezondheidstoestand als gevolg van de gevangenschap en de vaak moeilijke omstandigheden van het einde van de gevangenschap, in een ziekenhuis moesten worden verpleegd.

Het zou ondenkbaar zijn deze laatsten te benadelen ten opzichte van hun kameraden die gedurende de bezetting werden gerepatriëerd. Daarom stellen wij voor de uiterste datum van de periode van ziekenhuisverpleging voor de krijgsgevangenen eveneens vast te stellen op 28 februari 1946, zoals voor de politieke gevangenen.

Het aantal van de door die wijziging beoogde gevallen ligt zeker en vast niet hoog; er kunnen niet meer dan twee semesters te vergoeden zijn. Bijgevolg zal de bijkomende uitgave gering zijn.

Bovendien zij aangestipt dat in 1914-1918 de herstelperiode in aanmerking kwam voor het toekennen van de frontstrepen; het zou derhalve logisch zijn dat hetzelfde gebeurde voor de renten van 1940-1945.

Uit de bepalingen van de wet van 24 april 1958 blijkt dat de strijders- en gevangenschapsrente geen gunst is waarvan de toekenning aan het goedgevoelen van de Regering wordt overgelaten. De wetgever heeft integendeel de objectieve voorwaarden vastgelegd die aan de toekenning van de rente zijn verbonden. De wet bepaalt dat de gevangenschapsrente vanaf de leeftijd van 55 jaar wordt uitbetaald aan de krijgsgevangenen van 1940-1945 die erkend zijn overeenkomstig de bij hun statuut vastgelegde bepalingen en wier gevangenschap ten minste zes maanden heeft geduurd.

De wetgever heeft gepreciseerd dat de renten slechts worden verleend aan degene die erom verzoekt. Tot staving van hun aanvraag moeten de krijgsgevangenen een eensluidend verklaard afschrift voorleggen van de krijgsgevangenenkaart van 1940-1945 die door de Dienst voor de krijgsgevangenen van het Ministerie van Landsverdediging wordt afgeleverd. De wet bepaalt tevens dat de aan te rekenen perioden vastgesteld worden op grond van de perioden die op die kaart zijn vastgelegd.

Het bestuur der pensioenen weigert evenwel aan de krijgsgevangenen het recht op de rente te verlenen voor de periode tijdens welke zij in Zwitserland werden geïnterneerd, hoewel zij houder zijn van een krijgsgevangenenkaart waarop hun in dat land doorgebrachte periode staat vermeld.

Er moet een einde komen aan deze discriminatie.

De wet van 18 augustus 1947 houdende regeling van het statuut der krijgsgevangenen van 1940-1945 voorziet in sancties die kunnen gaan tot de volstrekte weigering om aan de betrokkene het statuut toe te kennen, maar eveneens tot de gedeeltelijke toepassing van het statuut die alleen de intrekking van de kaart en de intrekking van een gedeelte van de dotatie met zich brengt. In dat geval kan de krijgsgevangene de andere bij de wet bepaalde voordelen genieten en wij zijn van oordeel dat het recht op toepassing van de wet van 24 april 1958 tot het instellen van de gevangenschapsrente daaraan moet worden toegevoegd.

ils se trouvaient toujours sous les armes et que, dans le cas de ceux qui connurent la captivité, leur capture fut honorable.

La période d'hospitalisation qui peut être prise en considération s'étend, dans le cas des prisonniers politiques, jusqu'au 28 février 1946, tandis qu'elle est limitée au 8 mai 1945 pour les anciens prisonniers de guerre. Cette discrimination ne paraît pas justifiée. En effet, si des prisonniers de guerre malades ont pu être rapatriés par des trains sanitaires dont le dernier se situe au mois d'avril 1944, il en est d'autres qui, entre cette date et la libération de leur camp (soit avril et mai 1945), ont été atteints de blessures ou d'affections qui les ont amenés, à la libération, dans des formations sanitaires et ont dû, après le 8 mai 1945, être hospitalisés par suite de leur mauvais état de santé provoqué par la captivité et par les circonstances souvent pénibles de la fin de la captivité.

Il serait impensable de pénaliser ces derniers par rapport à leurs camarades rapatriés sous l'occupation. C'est pourquoi nous proposons de fixer également, dans le cas des prisonniers de guerre, la date limite pour la période d'hospitalisation, au 28 février 1946 comme pour les prisonniers politiques.

Le nombre de cas visés par cette modification ne serait certainement pas élevé; le nombre de semestres à bonifier serait au maximum de deux. On peut en déduire que la dépense supplémentaire serait peu importante.

En outre, il convient de noter qu'en 1914-1918, la période de convalescence intervenait pour l'octroi des chevrons de front; il serait donc logique qu'il en soit ainsi pour les rentes de 1940-1945.

Il résulte des dispositions de la loi du 24 avril 1958 que la rente de combattant et de captivité ne constitue pas une faveur dont l'attribution est laissée à la discrétion du Gouvernement. Au contraire, le législateur a déterminé à quelles conditions objectives la rente est octroyée. La loi prévoit que la rente de captivité est payable à l'âge de 55 ans aux prisonniers de guerre 1940-1945, reconnus dans les formes déterminées par leur statut et dont la captivité a duré six mois au moins.

Le législateur a précisé que les rentes ne sont octroyées qu'à la personne qui en fait la demande. Les prisonniers de guerre doivent produire, à l'appui de cette demande, une copie certifiée conforme de la carte de prisonnier de la guerre de 1940-1945, délivrée par l'Office des prisonniers de guerre du Ministère de la Défense nationale. La loi stipule également que les temps à supputer sont établis en tenant compte des périodes fixées par ledit document.

Or, l'administration des pensions refuse le droit à la rente aux prisonniers de guerre pour la durée de leur internement en Suisse, alors qu'ils sont porteurs de la carte de prisonnier de guerre, qui renseigne la période passée dans ce pays.

Il doit être mis fin à cette discrimination.

La loi du 18 août 1947 créant le statut du prisonnier de guerre 1940-1945, a prévu un système de sanctions pouvant aller jusqu'au rejet total de la reconnaissance du statut, mais également jusqu'à l'application partielle du statut entraînant uniquement la suppression de la carte et d'une partie de la dotation. Dans ce cas, le prisonnier de guerre peut bénéficier des autres avantages prévus par la loi et nous considérons que doit s'y ajouter le bénéfice de la loi du 24 avril 1958 créant la rente de captivité.

In de huidige interpretatie schijnt het dan ook wederrechtelijk de gevangenschapsrente te weigeren aan krijgsgevangenen die een straf — zeer dikwijls wegens kleinigheden — hebben opgelopen.

Bijgevolg moet de rente ook aan hen worden toegekend.

Artikel 31 van de wet van 8 juli 1970 verhoogt met 10 % de bedragen van de frontstreeprenten die aan weduwen en wezen van de oorlog 1914-1918 werden verleend, hetgeen die renten op zowat 2500 F per jaar brengt. Er is geen reden waarom het lot van een weduwe van 1940-1945 verschillend zou zijn van dat van een weduwe van 1914-1918; daarom wordt voorgesteld dat het in artikel 46 van de wet van 8 juli 1970 bepaalde bedrag van 200 op 250 F wordt gebracht.

De wet van 29 maart 1967 stelt in de plaats van de bij de wet van 24 april 1958 bepaalde voorwaarde inzake vatbaarheid voor beslag de desbetreffende voorwaarden inzake vergoedingspensioenen ter vervanging van de front- en gevangenschapsstrepen van de oorlog 1914-1918.

De vergoedingspensioenen zijn echter vatbaar voor beslag, terwijl de front- en gevangenschapsstrepen van de oorlog 1914-1918 in het geheel niet vatbaar zijn voor beslag.

Bijgevolg moeten de oorspronkelijke voorwaarden inzake vatbaarheid voor beslag worden hersteld.

WETSVOORSTEL

Artikel 1.

In artikel 1, § 1, 1°, eerste lid, van de wet van 24 april 1958 tot instelling onder meer van een strijdersrente en een gevangenschapsrente ten voordele van de strijders, de politieke gevangenen en de krijgsgevangenen van 1940-1945, gewijzigd bij de wetten van 7 juli 1964, 8 juli 1970 en 11 juli 1973, wordt de datum « 1 januari 1956 » vervangen door de datum « 1 januari 1961 ».

Art. 2.

In artikel 6 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 29 maart 1967, 8 juli 1970 en 12 april 1973, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1) In § 1, eerste lid, wordt de leeftijd van 55 jaar vervangen door de leeftijd van 50 jaar.

2) In dezelfde § 1, 1°, wordt een letter *bis* ingevoegd, luidend als volgt :

« *bis*. — hetzij van de eenheden die gediend hebben bij de geallieerde strijdkrachten en in Italië, Marokko of Tunesië werden gevangen genomen, voor de periode gaande tot de datum waarop een einde kwam aan hun militaire diensten of zij gevangen werden genomen. »

3) In dezelfde § 1, 2°, wordt letter b) vervangen door wat volgt :

« b) De krijgsgevangenen van 1940-1945, erkend overeenkomstig de bij hun statuut vastgestelde bepalingen, die een herstelverlof van ten minste zes maanden hebben bekomen of tijdens de duur van ten minste zes maanden in een mili-

Il semble donc abusif, dans l'interprétation actuelle, de refuser la rente de captivité aux prisonniers de guerre sanctionnés souvent par des peccadilles.

En conséquence, la rente doit être accordée aux intéressés.

L'article 31 de la loi du 8 juillet 1970 relève de 10 % les montants des rentes de chevrons de front attribués aux veuves et orphelins de la guerre de 1914-1918, ce qui les porte au taux de plus ou moins 2 500 F par an. Rien ne justifie que le sort d'une veuve de 1940-1945 soit différent de celui d'une veuve de 1914-1918; c'est pourquoi il est proposé que le montant prévu à l'article 46 de la loi du 8 juillet 1970 soit porté de 200 à 250 F.

La loi du 29 mars 1967 a substitué à la condition de saisissabilité prévue par celle du 24 avril 1958, les modalités prévues en matière de pensions de réparation au lieu de chevrons de front ou de captivité de la guerre de 1914-1918.

Or, les pensions de réparation sont saisissables, alors que les chevrons de front ou de captivité de la guerre de 1914-1918 sont insaisissables pour leur entièreté.

Les conditions initiales de saisissabilité doivent donc être rétablies.

A. PARISIS.

PROPOSITION DE LOI

Article 1.

A l'article 1, § 1er, 1°, alinéa 1er, de la loi du 24 avril 1958, créant notamment une rente de combattant et de captivité en faveur des combattants, des prisonniers politiques et des prisonniers de guerre de 1940-1945, modifié par les lois du 7 juillet 1964, du 8 juillet 1970 et du 11 juillet 1973, la date du 1er janvier 1956 est remplacée par celle du 1er janvier 1961.

Art. 2.

A l'article 6 de la même loi, modifié par les lois des 29 mars 1967, 8 juillet 1970 et 12 avril 1973, les modifications suivantes sont apportées :

1) Au § 1er, 1er alinéa, l'âge de 55 ans est remplacé par 50 ans.

2) Au même § 1er, 1°, il est inséré un littéra *bis* libellé comme suit :

« *bis*. — soit des unités ayant servi dans les forces alliées et qui furent capturées en Italie, au Maroc ou en Tunisie, pour la période allant jusqu'à la date à laquelle leurs services militaires ont pris fin ou à celle de leur capture. »

3) Au même § 1er, 2°, le littéra b) est remplacé par ce qui suit :

b) des prisonniers de guerre 1940-1945, reconnus dans les formes déterminées par leur statut, qui ont bénéficié d'un congé de convalescence de six mois au moins ou qui ont séjourné pendant une durée totale de six mois au moins

tair hospitaal of in een hulphospitaal of in om het even welke andere hospitaalinrichting hebben verbleven wegens een verwonding of ziekte opgedaan door de gevangenschap of een eventuele ontsnapping en die, uit dien hoofde, een vergoedingspensioen genieten, voor de duur van het herstelverlof of van de hospitalisatie die als actieve dienst werd beschouwd en die tot 28 februari 1946 wordt beperkt. »

Art. 3.

In artikel 7 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 29 maart 1967 en 12 april 1973 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1) in § 1, eerste lid, wordt de leeftijd van 55 jaar vervangen door de leeftijd van 50 jaar;

2) in dezelfde § 1, 1°, worden na het woord « gevangenschap » de woorden « of internering in een neutraal land » ingevoegd;

3) § 2 wordt aangevuld met een nieuw lid, luidend als volgt :

« Voor de krijgsgevangenen zal die duur worden vermindert met het aantal dotatiesemesters dat afgetrokken werd ingevolge een beslissing van de Minister van Landsverdediging, genomen met toepassing van artikel 3 van de wet van 18 augustus 1947 houdende regeling van het statuut der krijgsgevangenen van 1940-1945. »

Art. 4.

In artikel 8 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 29 maart 1967, 8 juli 1970 en 22 mei 1973, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1) in § 3 wordt na letter b) de volgende bepaling ingevoegd :

« hetzij een eensluidend verklaard afschrift van de herstelverlofbrief, uitgereikt door de Minister van Landsverdediging »;

2) in dezelfde § 3, wordt het 4° vervangen door wat volgt :

« 4° hetzij een eensluidend verklaard afschrift van de kaart van krijgsgevangene van 1940-1945, uitgereikt door de Dienst voor de Krijgsgevangenen van het Ministerie van Landsverdediging of, in geval van toepassing van artikel 3 van de wet van 18 augustus 1947 houdende regeling van het statuut der krijgsgevangenen van 1940-1945, een getuigschrift dat door datzelfde Ministerie werd uitgereikt »;

3) § 5 wordt vervangen door wat volgt :

« § 5. — De uitbetaling van de rechten wordt verzekerd door de National Kas voor Oorlogspensioenen, overeenkomstig de modaliteiten van uitbetaling, vervallenverklaring, onafstaanbaarheid en onvatbaarheid voor beslag waaraan de renten voor frontstrepen of krijgsgevangenschapsstrepen van 1914-1918 onderworpen zijn ».

Art. 5.

In artikel 39, § 1, van de wet van 8 juni 1970 tot instelling van nieuwe voordelen ten behoeve van de slachtoffers van de militaire plicht of van een daarmee gelijkgestelde plicht wordt :

dans un hôpital militaire ou auxiliaire ou tout autre établissement hospitalier, en raison d'une blessure ou d'une maladie encourue par le fait de la captivité, ou d'une éventuelle évasion et qui sont titulaires de ce chef d'une pension de réparation, pour la durée du congé de convalescence ou de l'hospitalisation considérée comme service actif et limitée au 28 février 1946. »

Art. 3.

A l'article 7 de la même loi, modifié par les lois du 29 mars 1967 et du 12 avril 1973, les modifications suivantes sont apportées :

1) au § 1, premier alinéa, l'âge de 55 ans est remplacé par 50 ans;

2) au même § 1, 1°, après le mot « captivité » sont insérés les mots : « ou l'internement en pays neutre »;

3) le § 2 est complété par un nouvel alinéa libellé comme suit :

« En ce qui concerne les prisonniers de guerre, ce temps sera diminué du nombre de semestres de dotation retiré par suite d'une décision du Ministre de la Défense nationale, prise en application de l'article 3 de la loi du 18 août 1947, réglant le statut du prisonnier de guerre de 1940-1945. »

Art. 4.

A l'article 8 de la même loi modifié par les lois des 29 mars 1967, 8 juillet 1970 et 22 mai 1973, sont apportées les modifications suivantes :

1) au § 3, la disposition suivante est insérée après la lettre b) :

« soit une copie certifiée conforme du titre de congé de convalescence délivré par le Ministre de la Défense nationale »;

2) au même § 3, le 4° est remplacé par ce qui suit :

« 4° soit une copie certifiée conforme de la carte de prisonnier de guerre 1940-1945 délivrée par l'Office des prisonniers de guerre du Ministère de la Défense nationale ou, en cas d'application de l'article 3 de la loi du 18 août 1947 réglant le statut du prisonnier de guerre 1940-1945, une attestation délivrée par ce même ministère. »

3) le § 5 est remplacé par ce qui suit :

« § 5. — Le paiement des rentes est assuré par la Caisse nationale des pensions de la guerre, suivant les modalités de paiement, de déchéance, d'incessibilité et d'insaisissabilité qui régissent les rentes pour chevrons de front ou de captivité de la guerre de 1914-1918. »

Art. 5.

A l'article 39, § 1er, de la loi du 8 juillet 1970, créant de nouveaux avantages en faveur des victimes du devoir militaire ou d'un devoir assimilé :

a) 2° vervangen door wat volgt :

« 2° de weduwen wier echtgenoot, gedurende ten minste een periode die aanleiding kon geven tot de toekenning van een strijders- of gevangenschapsrente, heeft behoord tot één of meer categorieën vermeld in de artikelen 6 en 7 van de wet van 24 april 1958, gewijzigd bij de wet van 29 maart 1967 en bij artikel 33 van deze wet;

b) 4° vervangen door wat volgt :

4° de weduwen wier echtgenoot, gedurende ten minste een periode die aanleiding kon geven tot de toekenning van een rente, heeft behoord tot een of tot beide categorieën vermeld in artikel 18, § 1, 1^e lid, van de wet van 7 juli 1964 en in artikel 37 van deze wet. »

Art. 6.

In artikel 40 van dezelfde wet wordt het 3° weggelaten.

Art. 7.

In artikel 46, § 1, 2°, van dezelfde wet worden de woorden « op 200 F per jaar » vervangen door de woorden « op 250 F per jaar ».

13 mei 1975.

a) le 2° est remplacé par ce qui suit :

« 2° des veuves dont le mari comptait au moins une période d'appartenance à l'une ou plusieurs des catégories énumérées aux articles 6 et 7 de la loi du 24 avril 1958, modifiés par la loi du 29 mars 1967 et par l'article 33 de la présente loi, pouvant donner lieu à l'attribution d'une rente de combattant ou de captivité;

b) le 4° est remplacé par ce qui suit :

4° des veuves dont le mari comptait au moins une période d'appartenance à l'une ou aux deux catégories visées à l'article 18, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 7 juillet 1964 et à l'article 37 de la présente loi pouvant donner lieu à l'attribution d'une rente; »

Art. 6.

A l'article 40 de la même loi, le 3° est supprimé.

Art. 7.

A l'article 46, de la même loi, § 1er, 2°, les mots « à 200 F par an » sont remplacés par les mots « à 250 F par an ».

13 mai 1975.

A. PARISIS,
A. COOLS,
R. GILLET,
J. DESMARETS,
F. MASSART,
M. DEMETS.